

NILS ELVEBAKK
SKALEGÅRD

**LÆNGE FØR TEKNOLOGIEN
BLEV MAGI**

FORORD

Af Henrik Broch-Lips, leder af Kunsthall Kongegaarden
Cand.mag. i kunsthistorie

Kongegaardens udstillingsprogram 2026 er med afsæt i en sårbar, ødelagt klode med voldsomme temperaturstigninger og en (måske naiv) tro på, at vi har brug for en ny kunst og et nyt forhold til vores omgivelser. Programmet fokuserer på kunstens potentiale for at formulere radikale fremtider. Ikke som utopiske projektioner, men som nødvendige forskydninger i måden vi sanser, forstår og handler i verden på.

Årets udstillinger gentænker kunstens rolle og inviterer publikum ind i et felt, hvor sanselighed, ansvar og kritisk tænkning bliver vævet sammen på tværs af materialer, arter og tidsligheder. Årsprogrammets titel er 'Planetarisk omsorg og æstetik' og er inspireret af Asmund Havsteens-Mikkelsens bog Planetarisk æstetik, men også af Jakob von Uexkülls berømte Umwelt-teori om subjektive verdener, der er grundlaget for samtidens gentænkning af jorden som en æstetisk og økologisk helhed.

Planetarisk omsorg er en emotionel, politisk og praktisk strategi, der flytter omsorgsbegrebet fra det private til et radikalt udvidet fællesskab. Ved at skabe rum for mere end menneskelige fællesskaber, reparere ødelagte relationer og koble sanselig erfaring med strukturel forandring kan kunst udøve omsorg - ikke blot repræsentere den. Man skal mærke forbindelserne til jord, organismer, arkitekturer og koloniale spor og at udvikle "slow" formater, hvor reparation og genbrug er bærende.

Planetarisk æstetik er et forsøg på at udvikle nye æstetiske strategier, skabe forbindelser på tværs af tid, art og stof og med sansning, viden og omsorg at indøve andre måder at være i og med verden på. Det er en kritisk og omsorgsfuld æstetik – både

sanseligt og politisk. En sådan kunst fremmer vi gerne især i en tid, hvor der er brug for nye idéer, koncepter og handling og ikke mindst modige kunstnere, der tør tage kampen op.

Nils Elvebakk Skalegård er én af dem. Han arbejder både med oliemalerier, keramik, skulpturer og lydkunst. Han er tæt på materialerne, dvæler ved dem og mærker deres overgange. Han forbinder det nære med det globale og insisterer på at være med tiden, snarere end at kontrollere den.

Hans praksis er baseret på langsomme, stedsspecifikke og stofflige processer og kan ses som æstetisk og etisk ansvarlighed. Hans sanselige værker kredser om det marginale, oversete og taktile, og er ofte skabt i genbrugte materialer, hvilket er i tråd med den planetariske æstetiks idé om en omsorgsfuld økologi i kunsten.

Mødet mellem natur og kultur er også centralt og Nils Skalegård forsøger gennem sin kunst at reflektere over, hvad det vil sige at være menneske. Han arbejder næsten altid i serier, der binder de enkelte værker sammen for at skabe et fælles dialogrum mellem dem. På den måde kan de enkelte 'moduler' blive individuelle "stemmer", som kan bryde med hinanden uden at fællesskabet mellem dem bliver brudt.

Inspireret af den ældre kunst lader Nils Skalegård sig inspirere af kompositionerne, figurerne kropssprog og symbolikken. Bevidst om, at han selv er produkt af en nyere tid, og ikke blot skal imitere en anden stilart, er hans værker et mix af den klassiske/romantiske tradition og hans egen utålmodighed, spontanitet og fandenivoldskhed. Om sin kunst bruger Skalegård gerne termen anakronisme.

God fornøjelse!

NILS ELVEBAKK SKALEGÅRD

Længe før teknologien blev magi

af Cila Brosius, MA Visuals Arts Administration, New York University

I udstillingen *Længe før teknologien blev magi* i Kunsthal Kongegaarden har Nils Elvebakk Skalegård skabt en fortælling, der går imod den gængse forestilling om en lineær udvikling fra primitive primater til højteknologiske og videnskabeligt avancerede væsner. Hans kunst handler om vores forhold til fortiden, til teknologien, til naturen og det "magiske" – et forhold præget af fragmentering, modsigelser og tilbageslag.

En af Skalegårds inspirationer til udstillingen ligger i hans egen personlige historie, som er tæt forbundet med søfart. I 1700-tallet, da Kongegaarden blev opført, opererede nogle af kunstnerens slægtninge som kapere med officiel tilladelse fra kongemagten – såkaldte kaperbreve – til at plyndre fjendtlige skibe. Som efterkommer af disse søfolk, som i bund og grund kun adskilte sig fra pirater på papiret, tilbragte Skalegård store dele af sin barndom med at tegne tremastere, tolvpundskanon og galionsfigurer.

Barndommens tegninger lever videre i Skalegårds konfliktfyldte billed-verden, hvor flere elementer bliver blandet sammen: på den ene side den gamle verden, hvor autoritet og teknologi var håndgribelige – på den anden side vores digitale samtid, hvor teknologien er

usynlig, gemt i kabler eller mikrochips, og derfor føles abstrakt og nærmest magisk.

Samtidig undersøger kunstneren, hvordan det er muligt at relatere til vores fortid – både den fælles historie og den personlige fortælling, vi bærer med os. Hvordan kan der trækkes forbindelser mellem plyndring af skibe og skabelse af kunstværker? Hvordan kan vi forstå vores nutid, når vi i stigende grad afskæres fra vores fortid, fra naturen og fra de processer, der ligger bag de genstande, vi omgiver os med i hverdagen?

Disse fornemmelser af fremmedgørelse og fragmentering kommer stærkt igennem i Skalegårds tegninger, malerier, keramiskulpturer og lydværk.

Det kommer til udtryk i hans brug af collage – et format, han har arbejdet med i mange år – og i de uventede skulpturelle sammensætninger, for eksempel en sammensætning af en klassisk, kvindelig buste og en abstrakt, geometrisk konstruktion, der ligner et stillads eller en atomstruktur.

En anden repræsentation af fragmentering er også udstillingens titel, som består af et fragment fra sangteksten i Skalegårds lydværk. Lytter man til lydværket, er titlen *Længe før teknologien blev magi* en del af en længere sætning, en anden kontekst – og får dermed en anden betydning, end når den står alene.

Kunstneren leger her mellem det åbne og det definerede. Nogle gange lader han billeder og musik være frie; andre gange tager han styringen over betydningen ved at lade teksten definere – lidt som en, der sejler på havet; nogle gange lader man vinden føre én hen, hvor den vil, andre gange griber man fat i tovet eller rorpin-den for at styre i en bestemt retning.

Gennem disse forskellige medier, mangfoldige fragmenteringer og sammenfletninger slører kunstneren bevidst grænserne mellem det gamle og det nye. Han bruger gulnet papir for at efterligne noget ældet, mens han i sine tegninger lader referencer til værker fra 1700-tallet møde moderne androider og elementer fra den kommercielle kultur.

Med disse puslespilsbrikker balancerer han mellem det moderne og det romantiske, det futuristiske og det nostalgiske, det forskende og det spekulative.

Og med denne række kontraster opstår et andet spørgsmål: Hvorfor opleves vores egen teknologi som noget fjernt og næsten magisk?

Hvis historien om menneskelig udvikling er en fortælling om fremskridt, burde magien så ikke høre fortiden til – og ikke vores egen tid? Det er netop i den fortælling om lineær udvikling, Skalegård udfordrer ideen om, at vi kommer fra en mørk tid, præget af troen på hekse, og at vi nu endelig er blevet videnskabelige og rationelle.

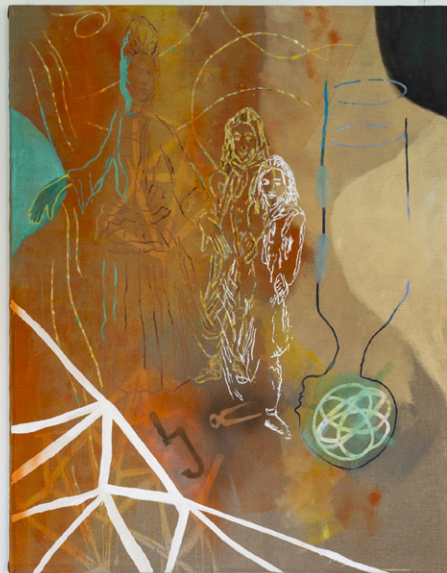
Måske er teknologien vores næste religion. For hvis vi stoler på vores computer uden at forstå, hvordan den repareres, når den går i stykker – er vores liv da ikke i gudelignende, hyperteknologiserede hænder? Hvordan kan vi forholde os til denne mærkelige sameksistens af rationalitet og denne form for ”ny mystik”, mens vi fjerner os mere og mere fra både naturen og processerne bag teknologien – netop de ting, vi bruger til at overleve i vores nutid?

Måske er det lige præcis det, Skalegård's værker gør: de stopper os midt i vores lineære selvforståelse – ikke for at give svar, men for at minde os om, at vi ikke behøver en entydig retning for at bevæge os. Nogle gange er balancen i sig selv et slags kompas.

Nils Elvebakk Skalegård (f. 1983) bor og arbejder i Svendborg, men er vokset op i Tromsø. I sin kunstneriske praksis arbejder Skalegård med tegning, maleri, skulptur og lydkunst i krydsfeltet mellem det abstrakte og det figurative. Han reflekterer over materialiteter og det spændingsfyldte, men også det harmoniske møde mellem forskellige stilarter. Han ser sin kunst som et forsøg på at spejle livet i hele dets vifte: det sarte, det barske, det fornemme, det skrøbelige, det kedsommelige, det latterlige, det ikoniske.

Senest har Skalegård været aktuel med udstillingen *Myriader på Kunstnerforbundet* i Oslo. Han har haft flere udstillinger i ind- og udland. I 2022 modtog han det 2 årige arbejdslegat fra Billedkunstnernes Vederlags-fond i Norge såvel som flere arbejdslegater fra Statens Kunstfond og senest fra Norsk Kulturråd i 2024. Han er uddannet fra Kunstakademiet i Bergen (BFA 2011), med udveksling til Det Jyske Kunstakademi, Århus (2010) og Konsthögskolan Valand, Göteborg (MFA 2013).

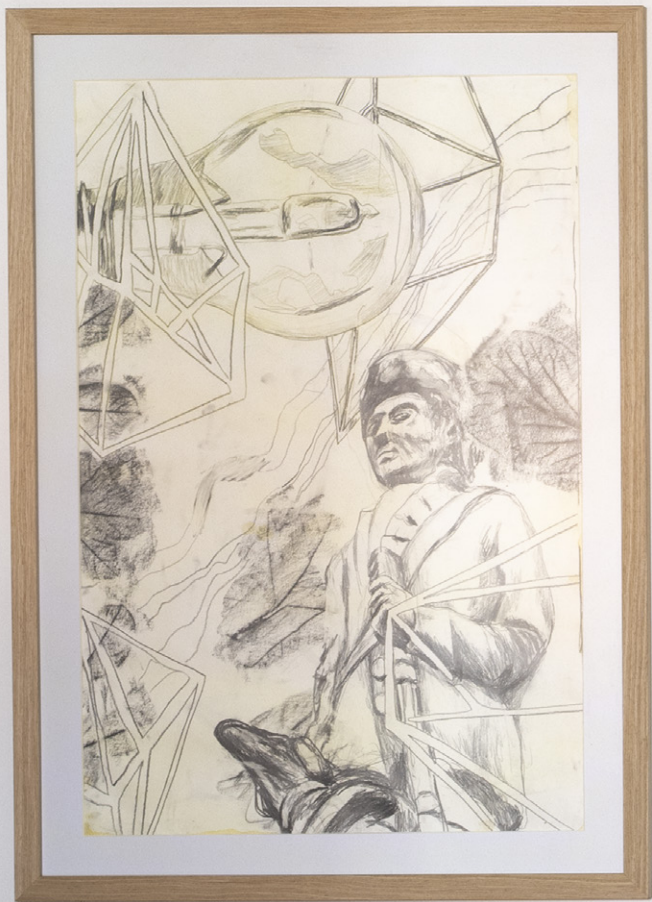

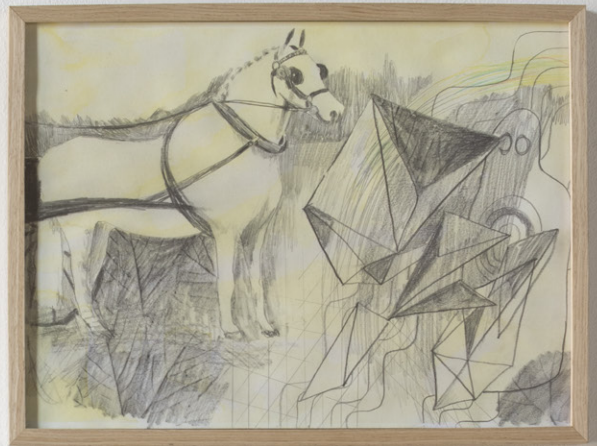

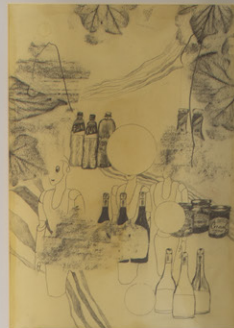

BILLEDLISTE

Forside: *Naturen bærer teknologien* (udsnit), 2026

06-07: Udstillingsview, 2026

08: *Alle disse innovationer II*, aluminium, 2026 + *Abstrakt I*, glaseret stentøjsler, bronze, 2026

09: Udstillingsview, 2026

14-15: Installationsview m. *Stræben efter højere ideal*, olie, harelím, klorín og spray på hørlærred, 194 x 150 cm, 2026 + *De ventende*, olie, harelím, klorín og spray på hørlærred, 194 x 275 cm, 2026 + *uden titel* (buste), glaseret stentøjsler, bronze, 2026

16-17: *Mod fremtiden*, olie, harelím, klorín og spray på hørlærred, 194 x 149 cm, 2026 + *Stræben efter højere ideal*, 194 x 150 cm, 2026

18-19: *De ventende*, olie, harelím, klorín og spray på hørlærred, 194 x 275 cm, 2026

20-21: Tegninger med blyant på papír, gulnet med gyldenris. Nogle med akvarel og farveblyant. Alle i egeramme, var. dimensioner, 2026 + *Abstrakt II*, glaseret stentøjsler, bronze, 2026

22-23: Tegninger med blyant på papír, gulnet med gyldenris. Nogle med akvarel og farveblyant. Alle i egeramme, var. dimensioner, 2026 + *Abstrakt II*, glaseret stentøjsler, bronze, 2026

24-25: Tegninger med blyant på papír, gulnet med gyldenris. Nogle med akvarel og farveblyant. Alle i egeramme, var. dimensioner, 2026

26-27: Tegninger med blyant på papír, gulnet med gyldenris. Nogle med akvarel og farveblyant. Alle i egeramme, var. dimensioner, 2026

28-29: Tegninger med blyant på papír, gulnet med gyldenris. Nogle med akvarel og farveblyant. Alle i egeramme, var. dimensioner, 2026

30: *Da aftalen blev indgået VI*, blæk, kul og olie på grunderet lærred, 2025

31: Udstillingsviews, 2026

32-33: Udstillingsview, 2026

34: *Naturen bærer teknologien*, glaseret stentøjsler, bronze, varierende snører, boccia kule, magnet, kobberlampe, kobberkrog, gren, bejdset træpodie, 2026

35: (detalje) *Naturen bærer teknologien*, 2026

36: *Nye primater + Nye primater (sejrspodie)*, glaseret stentøjsler, støbeplader, 2026

37: *Alle disse innovationer*, olie, harelím, klorín og spray på hørlærred, 2026

38: Gæst lytter til lydskulptur med lydloop.

39: *Lenge før teknologien ble magi*, lydskulptur med lydloop: 4:30 (60 sekunders stilhed), tekst, glaseret stentøjsler, bronze, 2024 – 2026

40-41: *Tomt bæger*, glaseret stentøjsler, bronze, 2026

42: Udstillingsview, 2026

43: *Struktur & teknologi*, flagværk, 200 x 300 cm, nylon, 2026

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

LÆNGE FØR TEKNOLOGIEN BLEV MAGI

Nils Elvebakk Skalegård

Kunsthal Kongegaarden

27. juni - 20. september 2026

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Tekst: Henrik Broch-Lips og Cila Brosius

Foto: Jan Søndergaard

Grafisk tilrettelæggelse: Jesper Højland

Tryk: Lasertryk

ISBN: 97887-977562-0-1

Kunsthal Kongegaarden

Algade 25

DK-4220 Korsør

kongegaarden.dk

LEMVIGH-MÜLLER FONDEN

KUNSTHAL KONGEGAARDEN

Algade 25, 4220 Korsør // torsdage 11-18, fre - søndag 11-16 // kongegaarden.dk